

Ψυ-χο-σάβ-βα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Τρω-δί-ου γὰρ ὁ

και-ρός.....

π. Κωνσταντίνου Καλλιανού

Στο-λι-σμέ-να μι-κρά πι-α-τά-κια, μὲ τὴ λευ-κὴ τὴ ζά-χα-ρη νὰ σκε-πά-ζει τὸ βρα-σμέ-νο στά-ρι καὶ πά-νω της, ἔ-νας λι-τὸς σταυ-ρὸς ἀ-πό τριμ-μέ-νη κα-νέλ-λα ἢ λευκὰ ἀμύγδαλα, γιὰ νὰ εἶναι, ὅσο γίνεται, καὶ πιὸ καλωπισμένα.

Στο-λι-σμέ-να, λοι-πόν, τὰ πιά-τα στὴ σει-ρὰ, μ' ἔ-να κε-ρὶ στὸ κα-θέ-να πά-νω του νὰ φέγ-γει καὶ συ-νά-μα νὰ «με-λε-τᾶ» τὰ ὀ-νό-μα-τα, γιὰ ὅ-σους ἔ-γι-νε τὸ κό-λυ-βο αὐ-τό, ἀλ-λά καὶ γιὰ τοὺς πάπ-που-πρὸς πάπ-που- ἐ-κεῖ-νους, δη-λα-δὴ, πὺ δὲν ἔ-χουν γρα-φεῖ τὰ ὀ-νό-μα-τά τους στὸ χαρ-τὶ, πὺ πα-ρα-δί-δε-ται μὲ τὸ πρό-σφο-ρο γιὰ μνη-μό-νευ-ση στὸν ἰ-ε-ρέ-α.

Τὸ θέμα εἶ-ναι, ὅτι τὰ ὀ-νό-μα-τα ἐ-κεῖ-να δὲ γρά-φτη-καν, ὄ-χι γιὰ ἄλ-λον λό-γο, μὰ ἐ-πει-δὴ μὲ τὰ χρόνια πὺ πέρασαν τὰ λησμόνησαν οἱ ἄνθρωποι. Ὡστόσο, εὐτυχῶς πὺ θυμᾶται ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος ἔχει ὅλους τοὺς καταλόγους Του πλήρως

ἐνημερωμένους (πρβλ. Ἀπ.3,5)

Ἀπο-με-σή-με-ρο Πα-ρα-σκευ-ῆς, σὲ ὥ-ρα ἐ-σπε-ρι-νῆ, ἢ τὸ πρω-ῖ στὴ Λει-τουρ-γία, κο-μί-ζον-ται τὰ πι-α-τά-κια αὐ-τὰ καὶ μετὰ τὸ τέ-λος τῆς ἀ-κο-λου-θίας ἢ τῆς Λει-τουρ-γίας, ἐ-ορ-τί-ως μοι-ρά-ζον-ται...

Ἡ εὐ-χὴ εἶ-ναι «χρο-νια πολ-λά». Για-τί, ἄ-ρα-γε; Θέ-λω νὰ πι-στεύ-ω ὅ-τι αὐ-τὸ δὲν ἀ-φο-ρᾷ ἐ-μᾶς τοὺς ζῶν-τες, ὅ-σο τὴν ἴ-δια τὴν ἡ-μέ-ρα ποὺ εἶ-ναι ἕ-να πα-νη-γύ-ρι, μιὰ σύ-να-ξη, μιὰ λαμ-πρὴ ἐ-ορ-τή. Ἐορτὴ πρὸς τιμὴν καὶ μνήμην πάντων «τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένων». Κι αὐ-τό, ἐ-πει-δὴ μέ-σα στὴν ἐκ-κλη-σί-α συμ-βαί-νουν ὅ-λα τὰ «πα-ρά-δο-ξα», ἐ-κεῖ-να, δηλαδὴ, ποὺ δὲν τὰ κα-τα-λα-βαί-νει ὁ κό-σμος, για-τί ἔ-χει τὴ δι-κὴ του τὴ λο-γι-κῆ, τὸ δι-κό του τρό-πο μετὰ τὸν ὁ-ποῖ-ο προ-σεγ-γί-ζει τὰ γε-γο-νό-τα..... [\(περισσότερα...\)](#)